

Groot-Brittannië

Rabies. — Voor de derde maal in vier maanden tijd is in Engeland, ditmaal in Folkestone, rabies geconstateerd bij een hond die evenals de hond in Camberley (zie deze rubriek bl. 36) uit West-Duitsland was geïmporteerd. Bij de hond in Camberley openbaarde de ziekte zich een week nadat hij uit de zes maanden durende quarantaineperiode was ontslagen. Bij de Folkestone-hond gebeurde dit drie dagen vóór de zes maanden om waren. Tot nog toe zijn er geen gevallen voorgekomen bij dieren die in het wild leven. Het is thans de vraag of de dolle honden in West-Duitsland werden geïnfecteerd; misschien heeft de infectie in de Engelse isolatie-kennel plaatsgevonden. (*Nature*, 22 nov. 1969 bl. 738.) Volgens een later bericht is de verplichte quarantaineperiode onlangs verlengd van zes tot acht maanden.

Te veel aanmeldingen voor te weinig plaatsen. — Aanstaaende herfst zal de nieuwe geneeskundige school te Nottingham worden geopend. Voor de eerste 48 beschikbare plaatsen hebben zich reeds 700 studenten aangemeld. (*Med. News Trib.*, 12 dec. 1969 bl. 1.)

Gevangenis. — Het Home Office heeft een „white-paper” uitgegeven, getiteld *People in Prison*, ten einde het publiek begrip bij te brengen omtrent de gevangenis-dienst in Engeland en Wales. Er is reden tot ongerustheid: in 1956 waren er ongeveer 20.000 mensen die een gevangenisstraf uitzaten, thans zijn het er 35.000, en men verwacht dat dit aantal binnen enkele jaren zal zijn gestegen tot 40.000. Verwonderlijk is dat zich bij dit grote aantal slechts 800 vrouwen bevinden. Het ministerie geeft toe dat de gevangenis overvol zijn en dat de gebouwen in slechte toestand verkeren, zó zelfs dat „any truly civilized society would have pulled them down decades ago”. In een annotation stelt het *Lancet* (13 dec. 1969 bl. 1287) zich kritisch op. Volgens het pamflet zouden 15 à 20 pct van de gevangenen psychiatrisch worden behandeld. „This is hard to believe.” Alcoholisten (hoeveel?) worden in speciale units behandeld (waar? wat voor behandeling?). Een zwak punt is de geringe aandacht die aan nazorg wordt besteed, terwijl de overgang van het leven in de gevangenis naar de vrijheid een ontzaglijke geestelijke belasting betekent. De toestanden in de gevangenis vertonen wel een verbetering, maar deze vordert langzaam. Het gevangenisstelsel is duur en de kosten moeten door de gemeenschap worden gedragen. Met een week gevangenschap is voor één persoon £ 16 13 s gemoeid, en „society is not getting its money's worth”. — Een jaar geleden werd in een editorial van het *British medical Journal* het onoplosbare misdadigersprobleem aangesneden, waarbij werd gewezen op de dalende bezetting van de psychiatrische inrichtingen („the Minister of Health rubs his hands with glee at the emptying of his mental hospitals”), terwijl die der gevangenis voortdurend steeg, zodat „the Home Secretary wrings his (hands) in anguish at the filling of his prisons”. (Zie deze rubriek in de vorige jaargang van ons *Tijdschrift*, bl. 173.)

De kosten van gezondheidszorg. — Volgens een publikatie van de regering zal de gezondheidszorg steeds meer gaan kosten. In het jaar 1968-69 werd aan „health and welfare” in totaal £ 1790 miljoen uitgegeven. Dit bedrag zal in 1971-72 zijn opgelopen tot £ 2002 miljoen. Hiervan wordt 60 pct besteed aan ziekenhuizen, 22 pct aan „general-practitioner services”, 14 pct aan „community health and welfare services”, en 4 pct aan „welfare food and other services”. Van het bedrag dat aan ziekenhuizen wordt uitgege-

ven, wordt 70 pct besteed aan salarissen en lonen. Men rekent op een toeneming van het aantal ziekenhuispatiënten met 3 pct, gelijk aan de verwachte groei der bevolking, maar er komen toch geen ziekenhuisbedden bij. (*Lancet*, 13 dec. 1969 bl. 1311.)

Indonesië

Medische hulp uit Canada. — Een ingezonden stuk in het *Canadian medical Association Journal* (18 okt. 1969 bl. 119) bevat de mededeling dat „CARE/MEDICO of Canada has adopted Indonesia as a major project for assistance over the next six years”. Op voorstel van de Indonesische regering zal de Canadese hulp bestaan uit het onderhouden van de dienst in een „community hospital” in Soerakarta (Solo). „This will see the setting up of a model community-medicine ward to demonstrate Indonesian physicians and other medical personnel Western methods of providing health care.” Voor de vele Nederlandse en Indonesische artsen die in Indonesië nooit anders dan westerse geneeskunde hebben toegepast, zal het Canadese project een grote verrassing betekenen.

Verenigde Staten

Index Medicus voor iedereen. — Het belangrijkste van de medische literatuur is te vinden in een betrekkelijk gering aantal tijdschriften. Op grond van deze overweging gaat de National Library of Medicine naast haar bestaande *Index Medicus*, een maandblad met opgaven van artikelen in ruim 2000 bladen, met ingang van januari 1970 een verkorte uitgave hiervan samenstellen, waarin artikelen uit 100 Engelstalige tijdschriften zullen worden vermeld, die op twee na alle in Amerika of Engeland verschijnen. De *Abridged Index Medicus* gaat buiten Amerika \$ 15 per jaar kosten; ze kan worden besteld bij de superintendent of documents, U.S. Government Printing Office, Washington, D.C. 20402. U.S.A. (*Lancet*, 15 nov. 1969 bl. 1083.)

Wie vertegenwoordigt de medische professie? — In een beschouwing in het *Lancet* van 6 december 1969 (bl. 1245) wordt de vraag gesteld „who is to represent the (U.S.A.) medical profession in negotiations with the Federal Government”. Slechts 50 pct van de artsen zijn bij de American Medical Association aangesloten. Vele artsen staan afwijzend en zelfs vijandig tegenover de Association. De tijden van succesvol verzet tegen socialisering van de geneeskunde (Medicare, Medicaid) zijn voorbij; er is geen geld, en bij het publiek is de achting voor de artsen gedaald. Het aantal algemene artsen neemt af, het aantal specialisten neemt toe, en deze zijn vaak aangesloten bij organisaties die los staan van de A.M.A. De fragmentatie van de professie is ver voortgeschreden en is wellicht nu al irreversibel. Sommige artsenorganisaties, zoals de National Medical Association, waarvan voornamelijk negeerartsen lid zijn, aanvaardden de A.M.A. niet als gesprekspartner. De Public Health Association, die een vooruitstrevend karakter heeft, wordt door haar (nieuwe) voorzitter gekenschetst als een „powerful representative of the health consumer counterbalancing such vested interests as of the A.M.A.”.

Zuid-Afrika

Atheroomvorming in getransplanteerd hart. — Op 2 januari 1968 werd het hart van een 24-jarige neger overgeplant bij een patiënt van 58 jaar, die daarna 19½ maand in leven bleef. Na zijn overlijden werd het donorhart pathologisch-anatomisch onderzocht. De bevindingen bij dit on-